

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 5. marca.

Iz Pariza je došla vest, ki je vsekakor velike važnosti, dasi tudi ni prišla nepričakovano. Po časopisih se je že mnogo pisalo o nasprotstvih mej raznimi francoskimi ministri, zlasti, da se minister Constans in ministerski predsednik Tirard ne vjemata. Govorilo se je celo, da Constans hrepeni po ministerskem predstvedstvu.

Mi danes ne bomo razpravljali, kaj da je bil pravi povod nasprotstvom mej francoskimi ministri, temveč baviti se nam je bolj le s faktom, da je Constans dal svojo ostavko in mu je že imenovan naslednik.

Ta dogodek pa ni le sprememba jedne osebe, temveč je mnogo večjega pomena. Constans bil je duša ministerstva, dočim mu je Tirard dajal samo ime. Constans odlikoval se je s svojo odločnostjo, kakor malo kdo. Opozicija se ga je jako bala, zato bi se ga bila rada znebila pred zadnjimi volitvami. Napadala ga je pri vsakej priliki v zbornici. Očitala mu je neko umazanost, katere se je zakrivil, ko je bil generalni guverner v Tonkingu. Vsi naporí opozicije ga neso mogli spraviti z ministerskega sedeža, na katerem je bil kakor prirasel. Že pred volitvami je s svojo energično roko posegel v politične zadeve, da je zanje pripravil ugodna tla. Pred vsem je hotel uničiti gibanje za Boulangerja.

Pozval je generala pred državno sodišče in ga tako spravil ob mnogo popularnosti, ker je general rajši bežal v inozemstvo, nego bi se pa bil dal zapreti in si pridobil venec političnega mučeništva. Constansova energična roka se je videla v uspehu volitev za generalne sovete in v izidu volitev za zbornico. Jedva štirideset Boulangerjevih pristašev je našlo pot v zbornico, dočim se je general nadejal, da privrženci njegovi dobé večino. Radikalci so tudi mnogo zgubili in zmernorepubličanski elementi so se tako pomnožili, da je bilo upati, da Francija vendar dobi večjo notranjo stalnost, če jej bode na čelu vlada, katera bode imela dovolj odločnosti in energije.

Ta mož, kateremu se je za vse to bilo zahvaliti, šel je sedaj, ker se je sprl s svojimi ministerskimi tovariši. Na njegovo mesto je pa prišel mož, ki je bil že podtajnik v radikalnem ministerstvu. Misli se, da bode sedaj, ko je šel Constans, zrušilo se kmalu vse ministerstvo. Mož, ki se je ločil iz vlade, skopal bode najbrž sedanji vladi grob, naj se mu že potem posreči, prilesti na državno krmilo ali ne.

Odstop Constansov je napravil kaj slab utis v republičanskih krogih. Zmernorepubličanski listi pišejo, da se je sedaj vlada jako približala radikalcem in se že povprašujejo, ali naj jo zmernorepubličanska stranka še dalje podpira. Radikalci pa vsled odstopa Constansovega neso z vlado nič bolj zadovoljni in je torej podpirali ne bodo, ker hočejo sami priti na krmilo. Vlada bode torej vsekako izgubila nekaj zmernorepubličanskih glasov, pridobila pa nobenega ne bode.

Nasprotniki republike mislijo, da je prišel ugoden čas, kateri hočejo dobro porabiti. Nekateri monarhistični listi priporočajo, da bi se potegovala desnica za Constansa. S tem bi spravili republičansko stranko v veliko zadrego. Odpovedati bi se moral predsednik republike, Carnot, ker je pustil, da je šel Constans in ni raje odpustil Tirarda.

Predvčeraj, ko je zbornica razpravljala o interpelaciji, zakaj je odstopil Constans, je desnica že glasovala proti novi vladi. Radikalci so pa sicer glasovali za zaupnico ministerstvu, pa so vendar izjavili, da glasujejo le zategadel za vlado, ker je nov minister njih pristaš. Če bode pa vlada hotela tirati zmernorepubličansko politiko, bi jej pa radikalci nasprotovali. Več nego 100 republičanov ni glasovalo. To je pač slabo znamenje. Večina Pariških listov misli, da bode vlada pala vzlic dobljeni zaupnici.

Hud dan bode jutri za vlado. Razpravljalo se bode o interpelaciji Hubbardovej, zakaj da se vlada udeleži konference v Berlinu. Vest, da se vlada udeleži te konference, napravila je kaj neugoden utis tudi mej republičani. To hočejo pora-

biti zlasti Boulangisti v zbornici. Debata bode zatorej jako huda in za vlado nevarna, tem nevarnejša, ker se govori, da je odstopivši minister Constans odločno ugovarjal temu, da se Francija udeleži te konference. V francoskem narodu je jako globoko ukoreninjeno sovraštvo do Nemčije in bode zatorej ta konferenca jako škodovala ugledu vlade. Naglašja se, da bi vlada že zaradi tega ne bi smela udeležiti se konference, ker se je ne udeleži Rusija, katera vevlast je naklonjena Franciji.

Pa če bi si tudi jutri vlada še pomagala iz zadrege, dolgo držala se več ne bode. Kmalu lse bode v njej pogrešala energična roka Constansova in razpor mej republičani bode vedno večji. Z gotovostjo lahko rečemo, da mnogo mesecev več Tirard vladal ne bode. Potem bodo pa najbrž hitro sledile vladne spremembe, ker nobena republičanska frakcija ni dovolj silna, da bi mogla vladati. Narod bode pa zaradi te nestalnosti postajal nezadovoljen, in se bode začel obračati od republike, ker se država zaradi nestalnosti ne more okrepčati pod republičansko vlado in šanse monarhistov se bodo zboljšale.

Iz Slovenskih Goric

blizu nemške meje.

Dne 4. marca. [Izv. dop.]

Nismo pričakovali, da se bode koroški „Mir“ zameril „Slovincu“ v Ljubljani, ker je odkrito in moško povedal, da mi Slovenci ob nemški meji ne moremo odobravati smešnih, zmedenih in pogubnih teorij do skrajne meje ekstremnega dr. Mahničja v Gorici. Mi štajerski Slovenci, živeči ob nemški meji, smo „Miru“ iz dna celega srca hvaležni, da je našel ob pravem časi pravo besedo. Tako, kakor misli „Mir“, tako tudi mi mislimo!

Mi čutimo dan za dnevom bolje in bolje peklensko moč raznih nemških društev, katera nam hočejo vzeti narodnost in imetje, katera črtijo Slovenca, kakor ogenj vodo, katera niti ubogemu slovenskemu viničarju ne prizanesejo, ampak ga tirajo

LISTEK.

Dimitrij Aleksandrovič Agrenjev Slavjanskij.

„Pozni smo, a smo mladi“, tako se navadno tolažimo, a tudi ponašamo Slovani, in to ne brez dobrih razlogov. Kdor paznim okom motri gibanje naše, uveri se kmalu, da smo z mladeniško čilostjo skočili v javno življenje in kmalu, vsaj v nekaterem oziru zaseli dostojno nam mesto. Trditi se to more v marsikateri znanstveni stroki, osobito pa na glasbenem polji. Pred dobrimi petdesetimi leti govorili so zahodni narodi o nas prezirno in porogljivo, zvali so nas barbare, sedaj pa smo pridobili v njih že velik ugled in imena: Chopin, Glinka, Čajkovski, Smetana, Dvořak, Rubinstein in druga, postala so svetovno slavna in evropski muzikalni svet je strmé spoznal, da smo tudi Slovani na sedanje dobe vrhunci, a da imamo razven tega v svojih narodnih pesmih, v divnih svojih napevih, dragocen zaklad, s kakeršnim se ne more ponašati noben drug evropsk narod.

Neradi priznavali so te naše uspehe, zatajevali so jih celó namenoma, in tako smo doživeli, da so slavnega Dvořaka prej poznali v Londonu, nego na Dunaji, da si je dični Ondříček prve la-

vorike stekel v inozemstvu, potem še le dobil pri znanje nemško-židovskega javnega mnenja. Jednako bilo je z ženjalnimi slikami slavnega Vereščagina, na katere nas je moral opozarjati zapadni svet, jednako bilo je z umetnikom, čegar ime je temu spisu na čelu, z Dimitrijem Slavjanskim, ki je bil prej gost hana bobarskega, ki je prepotoval vso Nemčijo, z velikanskim efektom koncertoval v Berlinu, Draždanih in drugih mestih, s svoje družbe uzornim petjem stekel si na svetovni Pariški razstavi prvo darilo, predno je bil vrednim spoznan, da se predstavi muzikalnemu občinstvu Dunajskemu.

Pozno je došel, zato pa je bil uspeh izreden, nečuden. Devetkrat koncertoval je na Dunaji in dasi je narodna mrznja baš na Dunaji zelo bujno razcevela, pisala je kritika o njegovem nastopu jako laskavo, ditirambično. In v Budimpešti, kjer se neso pozabila usodepolnega dne pri Vilagosu, razvrela se je ob njegovem petji madjarska kri in priredili so mu sijajen banket, na katerem so ga madjarski umetniki in časnikarji proslavljali in mu v naidušenih govorih zagotavljali najiskreneje simpatije svoje.

Takim uspehom nasproti, v očigled takim koncertom, katere so s svojo navzočnostjo odlikovali celo avstrijski nadvojvode, utihne zlobna, pristranska kritika in rabi samo umetniško merilo. V tem oziru pa je sodba francoskih, nemških, madjarskih in italijanskih listov soglasna. Zato sme vsakdo biti pre-

verjen, da imamo v Slavjanskem pravi demant, pristnega umetnika in zastopnika slovanske glasbene kulture pred seboj. On prisilil je z divnim svojim petjem protivne nam življe, da radovoljno priznavajo zmago našo na glasbenem polji.

Zaradi teh zaslug prijalo bode čitateljem, ako jim v naslednjih vrsticah podam umetnika Slavjanskega životopis.

Dimitrij Aleksandrovič Agrenjev Slavjanskij je iz starega ruskega rodu. Porojen bil je 1836. leta v Moskvi. Mlad še, izgubil je otca, a ljubezen materna vodila ga je v življenje. Do 10. leta živel je z materjo na bogatem rodbinskem posestvu v Smolenski guberniji, kjer je začel seznanjati se z narodom in poezijo njegovo. Narodni napevi zavzeli so mu mladostno srce in vzbudili v njem gorečo ljubezen do narodne pesmi, s katero je pozneje stoprav on seznanil vso evropsko celino.

Z 19 leti stopil je kot „junke“ v rusko vojsko, udeležil se vojne v Krimu, bil potem husarski častnik, potem pa prišel v Moskvo, kjer je širše kroge zanimal s svojim oduševljenim petjem. Grofinja Rostopčinova zanimala se je posebno zanj in ga napotila, da se je odslovil vojaški službi in odšel je v Italijo, kjer se je šest let pri najznamenitejših pevcib. (Mercadante, Pietro Romani in dr.) učil v petji. Na grofinje Rostopčinove svet nadel si je takrat umetniško ime „Slavjanskij“.

izpod strehe z nago in gladno deco vred, ker ga je rodila, Bogu bodi potoženo, mati Slovenka!

Mi bi potrebovali društva, katero bi znalo vzbujati moči v Slovencih, da ustrajajo, katero bi njih storilo pogumne, da ne opešajo v trdem boji in ne omagajo. „Zelot“ v Gorici, ki sveta ne pozna, ki niti ne sanja o mukah, katere moramo štajerski koroški Slovenci prenašati, pa kliče vladno in policijsko pomoč, da razžene društva, od katerih pričakujemo mi pomoči in rešitve! Ali se tako pojavlja kristijanska ljubezen do bližnjega?! In „Slovenec“ graja „Mir“, ker ne občuduje Mahniča, ker mu ne ploska!

Gospodje! Ali Vam je znana slovenska zgodovina, ali veste koliko slovenstva se je potopilo na Štajerskem in Koroškem v nemškem morju? Ali vidite, kako si gradi nemški orjak s svojimi silami in z vladno pomočjo pot do Adrije, kako majben kos Štajerske in Koroške je še last slovenskemu trpinu? Ali poznate svet toliko, da veste, da so Kranjska, Štajerska in Koroška sosedne dežele? Ali Vam je jasno, da pride Kranjska na vrsto, ko pogoltno nemški moloh štajerske in koroške Slovence? Ali morebiti mislite, da Vam bode takrat pomagal Mahnič s svojim „Rimskim Katolikom“?

Gospodje! Vedite, da smo mi Slovenci ob nemški meji na Koroškem in Štajerskem jez, kateri še zdaj služi tudi Vam. Podpirajte nas gmotno in moralčno! To je Vaša dolžnost, ker s tem služite domovini slovenski, če marate za njo!

Mi smo katoliki, pa tudi Slovenci ob enem, ter spoštujemo in ljubimo domovino, ker je to tudi božja zapoved.

To si zapomnite! Če pa je že Vaša narava taka, da hočete strahovati, izberite si namesto „Mira“ dra. Mahniča in zagrozite mu vendar enkrat na ušesa: Quousque tandem! Te besede smo spregovorili, ker nam je to srce velevalo!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 5. marca.

Komisija za razdelitev sodnih okrajev po narodnosti na Češkem je že sestavljena. V njej sta dva svetnika nadsodišča, dva svetnika deželnega sodišča, dva zastopnika namestništva, dva češka in dva nemška zaupnika. Komisija bode sedaj takoj začela delo svoje. Tudi so že odbrani svetniki za nemški senat pri nadsodišču. Vlada je pa že izdelala načrt zakona o uvedeni narodnih kurij v češkem deželnem zboru in ga predložila dr. Riegru in dr. Plenerju, da o njem izrečeta svoje mnenje. Kakor se kaže se vladi jako mudi z izvršenjem Dunajskih dogovorov. — Dr. Rieger hoče objaviti v kratkem odgovor na mladočeški manifest. V svojem govoru bode skušal vso krivdo za češke neuspehe zvaliti na Mladočehe. Nemci so lahko odločneje postopali, ker so jedini, nego Čehi, ki so razcepljeni.

Pravosodni minister grof Schönborn je bil več dni v Budimpešti. Ogerski vladni krogi in pa vodje narodne kazine so kaj prijazno občevali z njim. Ko bi poprej ne bili vedeli, kacega mišljenja je grof Schönborn, bi nam bilo to moglo

Krasno petje italijansko mu je sicer prijalo, imel je tudi veliko uspehov pri svojih nastopih v gledališču, a z nepremagljivo silo vleklo ga je nazaj v Rusijo, da bi popolnoma prisvojil si bistvo in duha narodne slovanske glasbe. Vrnil se je v domovino in v Peterburgu seznanil se je s svojo sedanjo soprogo, prekrasno in duhovito Olgo Kristoforovno Ponomarevo, ki je imela izreden glas in bila s sijajnim uspehom dokončala operno šolo. Ta zveza bila je jako srečna. Oba sta se posvetila narodni pesmi. Soproga Olga odpotovala je v Berlin, kjer si je korenito prisvojila teorijo godbe in sedaj pomaga soprogu, peva, zлага, zapisuje in prireja pesmi za javne zборе. Iz mesta potujeta v mesto, iz vasi v vas, takraj in onkraj atlantskega oceana pa seznanjata občinstvo z divno krasoto ruskih melodij in z milino narodnih pesmij, iz katerih odseva življenje in mišljenje narodovo.

V Pragi zbral je Slavjanskij zbor 9 Čehov in šel z njimi koncertovat najprej po Rusiji, povsod s čudovitim uspehom. Dva in dvajset let že potuje po svetu, prepotoval je že tri kontinente, zaslužil s svojimi koncerti že blizu 5 milijonov kosmatega dohodka in tako razširil veljavo in ugled slovanski narodni pesmi. Bil je mnogokrat odlikovan, soproga njegova, gospa Olga Slavjanskaja, bila pa je zaradi svojih zaslug zlasti za nabiranje in izdanje narodnih pesmij (5 zvezkov po 22 pesmij), imenovana

odpreti oči, da so ga tako odlikovali v ogerske prvostolnici. Madjari se ne bodo naiduševali za nobenega državnika, ki je naklonjen in pravičen Slovanom. Grof Schönborn se je baje pogajal z ogersko vlado zastran predlog, ki se predlože v kratkem obema parlamentoma in s katerimi se bode uredilo konzularno vodstvo in nekatere druge mejnarodno pravne zadeve.

V soboto je bil v Budimpešti ministerski svet, v katerem se je konečno določil načrt novega domovinskega zakona, kateri se v kratkem predloži ogerskemu državnemu zboru. Debata o tem načrtu bode zopet burna. Opozicija bode sprožila Košutovo vprašanje in napadala Tiszso. Pričakovati je zopet škandalnih prizorov. Ker se drugače opozicija ne upa znebiti Tiszse, hoče tako dolgo napravljati skandale, da pojde.

Vnanje države.

V Kraljevem se snuje društvo za prostovoljno napravo orožja in drugih potrebščin za srbsko vojsko. Novo ustanovljeni list „Glas vojske“ podrobneje piše, kako nalogo bi imelo to društvo in kako naj bi se organizovalo. V Srbiji je 500.000 davkoplačevalcev. Snovatelji društva se nadejajo, da bode vsaj vsak deseti davkoplačevalec podaril društvu 100 dinarjev. Na ta način bi se nabralo 5 milijonov dinarjev. Omenjeni list pozivlja Kraljevske patrijote, da naj društvo priporočajo vladi in vsem domoljubom srbske kraljevine.

Grof Kalnoky neče, da bi se že sedaj diplomacija bavila z vprašanjem o priznanji bolgarskega kneza. Sedaj čas za to še ni ugoden, ko se še Panice afere ni prav pojasnila. Vsekako pa mislijo na Dunaji, da mora v tej zadevi Turčija storiti prvi korak. Ne ve se pa, se li bode posrečilo Stambulovu pripraviti Porto, da bi predlagala vevlastim, da priznajo kneza. — Bolgarski diplomatični agent v Carigradu Vuković je predvčeraj prišel v Sofijo. Takoj po njegovem pribodu je bil ministerski svet, v katerem se je posvetovalo najbrž o tem, kako mislijo v Carigradu glede priznanje kneza.

Kakor se poroča ruskim listom iz srbske prestolnice, so odnosi mej Srbijo in Bolgarijo jako napeti. Na obnovenje pogajanj glede trgovske pogodbe ni več misliti. Mesto srbskega diplomatičnega zastopnika v Sofiji je izpraznjeno, in Srbija ne misli drugega imenovati. V Sofiji bode imela le jednega pisarja, ki bode opravljal tekoče zadeve. Občevanje mej srbsko vlado in bolgarskim zastopnikom v Sofiji je prenehalo zaradi znane afere v šoli družbe sv. Save.

V Setubalu na Portugalskem so bili veliki izgredi, ko so zaprli nekega agitatorja, ki je narod nagovarjal, da naj se spunta. Bil je boj mej narodom in vojniki. Nekaj vojakov in jeden major bili so poškodovani s kamenjem. Več izgrednikov je bilo ranjenih. Vlada je iz Lizbone in Evore poslala vojakov v Setubal na pomoč.

Dr. Julij Herrera izvoljen predsednikom urugvajske republike v južni Ameriki.

Dopisi.

Iz Črne na Koroškem 4. marca. [Izv. dop.] Danes imam Vam poročati o žalostnem izidu Črnskih občinskih volitev. Slovenci smo propali, ker so se pri volitvi in pred volitvijo godile grozne nepostavnosti. Sklenili smo tedaj pri c. kr. okr. glavarstvu se pritožiti in dr. Messner v Velikovi napravil je protest in rekurs; volitve bodo prej ko

pravim članom Peterburškega geografičnega društva in drugih korporacij.

Hčerka, mlada in lepa gospodična Nadežda, (Nada, Nadina) učila se je petja v Italiji pri najimenitnejših učiteljicah (Matilda Marchesi, Sarvadzi in dr.), vsi drugi otroci pa se uče od 7. leta glasbe in vsi so neobičajno nadarjeni.

Slavjanskij je znamenit kot umetnik in kot mecen. Po svojih roditeljih je namreč že imovit in ima v Tverski guberniji jako lepo graščino pri selu Kolcovem. Ondu ima senčnat park, ribnike, domače gledališče in ves novodobni komfort, ondu biva poletni čas. Ugodno gmotno stanje dopušča mu, da pri svojih „tournee“ po svetu ne gleda toliko na svojo korist, nego na uspeh in da imajo njegove družbe člani primeren zaslužek.

Posvetil se je umetnosti iz vse duše in kot apostol slovanske narodne pesmi potuje iz kraja v kraj, povsod vzbujajoč oduševljenje za petje, za umetnost, ki blaži človeško srce. Zato pa tudi vidimo, da ga narodni naši nasprotniki hvalijo in proslavljajo, ker ga zaradi fenomenalnega petja morajo, hvalijo, a s težkim srcem. Najbolj označujoča je pač pisava italijanskega lista Tržaškega, ki pravi da se je z entuziazmom in ploskanjem ruskim pevcem pač hotelo reči: „a rivederci!“ a temu dostavlja: „Per noi, basti l' addio!“ „Mi ustajamo — in vas je bil strah.“ s.

ne ovržene. V tretjem razredu mislili so naši gotovo na zmago (v drugem razredu so do zdaj zmiraj bili Slovenci zmagali), a računali niso na to, da bo župnik Centrich, ki je bil še pred kratkim biser naše slovenske duhovščine, v zadnjem času pa se dal po grof Thurnovih gozdarjih popolnoma ujeti in premotiti, tudi za vse cerkve in mežnarije Črnske in Javorske župnije pooblastila izročil nemškimi liberalcem.

Naši so ga šli prosit, naj bi njim dal pooblastila, da cerkve in mežnarije naj volijo katoliške Slovence, a on je takrat molčal, in pred volitvijo dal pooblastila najhujšim nasprotnikom naše vere in našega naroda. Ljudstvo je strašno razburjeno in zmernim našim poštenim kmetom se je zahvaliti, da župniku niso vsa okna pobili. Kmetje se jezijo nad njim, ker jim je cerkve „prodal“. — Pa vendar Črnska volitev je jako tolažilna za nas, ker prišli so vsi naši na volišče in stali, kakor kamen in skala, kar se poprej ni nikdar zgodilo.

Naši imeli so v tretjem razredu 57 in nasprotniki 62 glasov.

Pri vsem tem pa še lahko vskliknemo: „Črna je v bodoče naša“. Ljudstvo je popolnoma probujeno in se zaveda svojih pravic. Še je upanje, da bo na slovenskih koroških tleh Slovenec gospodoval.

Iz Vipave 3. marca. [Izv. dop.] Brali smo v št. 20. cenj. „Naroda“, dopis „iz Vipave“. Dopisovalec dotičnega članka, pozabil je omeniti, koliko je prirejeni plesni venček revnim šolarjem donesel. Razen onih 70 gld., katera sta vrli in neutrudni gospi Nosanova in Bernotova od domačih rodoljubov, kakor tudi od zunanjih znancev, katerim bodi posebna hvala — nabrali, razveselili smo se na dan plesne zabave še drugih podpor, ter obile udeležbe. Visokorodnemu grofu Lanthieri-ju bodi v imenu revnih šolarjev najprisrčnejša zahvala, da se je on za stvar toliko zanimal in neumorno podpiral, — posebna hvala pa, bodi njegovi mili in ljubeznivi gospej soprogi, visokorodni grofinji, kot pokroviteljici blagega podvzetja. Ona je s svojo naklonjenostjo podvzetje poviševala — ne samo dejanski, ampak tudi materialno podpirala; z njenim pristopom upamo še marsikako sijajno zabavo pri nas doživeti, saj podpirala jo bode gospa, koja je obče priljubljena in blaga.

Druga hvala bodi gospodu Schwickertu in njegovi blagi soprogi, katerima je bila dobra izvršba našega podvzetja toliko pri srci. Ponosni smo na take blage sotrudnike, in z veseljem jim kličemo! Bog jih ohrani vedno tako zavedne in blage! Prirejeni ples izvršil se je, kakor je bilo poročano — sijajno, omeniti nam je, da si smemo mej podpor-nike šteti tudi znanega gospoda Ferfilo iz Gorice. Tudi on nas je podpiral, zato srčna mu hvala.

Dasiravno so bili stroški veliki, znaša čisti dohodek venderle 100 gld., kateri hranita naši vrli gospi Nosanova in Bernotova. Bog ju živi! Oni nakupili bodete blago, ter pripravljali s pomočjo drugih sotrudnic — obleko za revno šolsko deco, katera bode za velikonočne praznike obdarjena. Lepe zasluge so si naše gospe s tem pridobile, marsikdo odraslih, — spominjal se bode na svoja ubožna otročja leta, — videl se bo gorko oblečena in še v poznejših letih vedel bo hvalo vsem onim, kateri so imeli toli blaga srca.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je za zgradbo šole na Holmci v Kamniškem okraji 200 gld.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je doposlal to jutro g. dr. B. Glančnik, odvetnik v Mariboru, svoto 100 gld. s pripiskom: „Nagrada, določeno mi kot ravnatelju Mariborske posojilnice darujem slavnemu društvu „sv. Cirila in Metoda“. — Velikodušnemu dobrotniku prisrčna zahvala; družbi pa mnogo podobnega velikodušja!

— (Slavjanskega koncert.) Da ne bode kakšne pomote, ponavljamo, da se začne jutrušnji koncert, kakor tudi koncert v petek dne 7. t. m. točno ob 1/8. uri zvečer. Koncert v petek je zadnji v Ljubljani, ker Slavjanski drugi dan že koncertuje v Zagrebu.

— (Iz Trsta) nam piše prijatelj našemu listu o Slavjanskega tretjem koncertu tako: Ruska

pevska družba pokazala se je ta večer v novih dragocenih oblekah (oblečeni so vsak večer drugače), ki so napravile velikanski utis: Gledališče bilo je polno, gotovo 3200—3400 ljudij. Med temi bilo je tri četrti Slovanov, jedna četrta zopet Nemci in nekateri Italijani. Program bil je popolnoma nov, razven divne pesmi „Ej uhnem!“ To je prekrasna pesem! Naši zbori naj bi jo vzeli v svoj repertoar, Slavjanski bi gotovo komu v Ljubljani ustregel s partituro. Pri tem koncertu bil je nepopisen entuziazem, po vsakej točki čuli so se frenetični: Živio! Slava! Još. In ko je končala zadnja točka, treslo se je gledališče. Slavjanski dodal je še jedno točko, oduševljenje se je še podvojilo, vse je klicalo in ploskalo in Slavjanski s soprogo moral se je še šestkrat prikazati na oder in četrtnokrat odkril so se vsi gospodje in pozdravljali s klobuki. To je bilo gauljivo! Teško smo se ločili od divnega petja, kakeršnega še nismo čuli. Srečni Ljubljancje! ki jih kmalu dobite v svojo sredo. Nabiralo se je med tukajšnjimi Slovani za darila Slavjanskega družbi, podpisali so gospodje po 200, 100, 50 in premnogi po 10 gld. Iz teh zneskov nakupila so se darila. Gospa Slavjanskaja dobila je poldrugi meter visok koš z najlepšimi cveticami in dragoceno pahljačo od slonove kosti in venec z napisom: „Slovani v Trstu“. Gospodična Nadina, ki čudovito krasno poje, dobila je tudi velik venec z napisom: „Gospici Nadini Slovani v Trstu“. „Srbi v Trstu“ poklonili so tudi krasen lovorov venec, jeden venec z rudečim trakom imel je napis: „Tržaški Slovani v spomin večera dne 3. marca 1890 slavnemu ruskemu umetniku Slavjanskemu Agrenjevu in njegovi družini“.

— (Iz Gorenjega pri Hrenovicah) se nam piše: Vsled prošnje g. Hinka Kavčiča, župana v Hrenovicah, je slavni deželni odbor kranjski podaril 280 gold., knez Hugon Windischgrätz pa 60 gold., vkupe 340 gold., kateri denar se je dne 17. februarja mej pogorelce razdelil. Dobro jim je došla ta podpora in potrebovali bi še več taci, ker nimajo niti živeža ne obleke, ne strehe in ker je to, žal! prva podpora. Slavnemu deželnemu odboru, uzvišenemu knezu Windischgrätzu in g. županu izrekamo presrečno zahvalo.

— (Umrli) je včeraj v Ljubljani gosp. Josip Andolšek, računski asistent pri deželni vladi, v 30. letu dobe svoje.

— (V Čemšeniku) umrl je v sredo tamošnji župnik gosp. Jakob Tomelj. Zadela ga je kap.

— (Oesterreichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild.) Tega velicega dela izšel je 103. snopič ali drugi zvezek dela, ki opisuje Koroško in Kranjsko. V njem se opisuje lepota in prebivalstvo sosedne dežele Koroške in zgodovina te kronovine. Zvezek ima več lepih podob.

— (Slovenski biciklistični klub) po svojem triletnem obstanku šteje sedaj največ članov; dokaz, da naše športno narodno društvo lepo napreduje. Klub namerava spomladi obnoviti dirko na cesti Vrhnika-Logatec. Odbor pa se posvetuje o zgradbi dirkališča, katero je kolesarjem neobhodno potrebno. V zadnjem času pristopilo je klubu več novih udov in društvo šteje sedaj nad 50 članov, med njimi 32 rednih. Vaje za novince so 3-krat na teden v društveni dvorani (Križevniški trg gosp. Jakopiča hiša.)

— (Nemška temeljitost.) Pri Pančovi so srbski kmetje na nekem otoku v Dunavi drva kradli. Finančna straža jih je zasledila in udarila za njimi. Pri tem bil je jeden kmet iz Višnice ustrelen. Beligranski listi pišejo, da je ogerska finančna straža odurno rušila pravice Srbije, ker omenjeni otok spada k Srbiji. Pozivljejo vlado in skupščino, naj zahtevata zadoščenja. S tem bila bi povest končana, čitateljem našim treba samo še povedati, da je to bil „Conflict an der russisch-serbischen Grenze.“ Tako vsaj trdi včerajšnja „Triester Zeitung.“

— („Učiteljski Tovariš.) Glasilo „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“ ima v 5. številki nastopno vsebino: Statistično popisovanje ljudskih šol leta 1890. — Knjiga Slovenska v XIX. — Književnost. — Vprašanja in odgovori. — Naši dopisi. — Vestnik.

— („Matica Hrvatska“,) ki je jedva pred dobrimi šestimi meseci razposlala knjige za 1888 l. poslala nam danes tudi že knjige za 1889, katerih je deset zvezkov: 1.) Poviest carstva rimskoga. Po najboljših piscih izradil Ivan

Rabar. II. dio. 2.) Iz bilinskog svijeta. Prirodopisne i kulturne črtice. Napisao dr. Mišo Kišpatić. 3.) August Šenoa. Sabrane pripoviesti. Zlatarovo zlato. II. svezak. 4.) Zabavna knjižica. Pjesničke pripoviesti. Spjevao August Harambašić. 5.) Teodora. Pripovieda Evgenij Kumičić. 6.) Psyche. Komedija u tri čina. Napisao Ivo Vojnović. 7.) Podgorske pripovietke. Pripovijeda Vjenceslav Novak. 8.) Slaveni u davniini. Napisao dr. T. Maretić. 9.) Prie vodi grčkih i rimskih klasika. 10.) Jovan Sundečić. Izabrane pjesme. „Matica Hrvatska“ je s temi knjigami vse in še več storila, nego je obetala, sedaj naj tudi člani store svojo dolžnost, sedaj naj tudi člani ne odlašajo s plačilom letnih donoskov in naj zavodu pridobivajo novih članov. Bratje Hrvati smejte na svojo „Matico“ biti ponosni, kajti ona je izvestno izmed najlepše napredujočih literarnih zavodov slovanskih.

— (Okrajna bolniška blagajnica Ljubljanska.) V dobi sedmih mesecev obolelo je 509 blagajničnih udov izmed teh 455 moških in 54 ženskih. Umrlo je 10 udov, med temi 2 ženski. Izplačalo se je bolniščine 3057 gld. 33 kr., bolniških oskrbovalnih stroškov 505 gld. 80 kr., vozne 60 gld. 91 kr., zdravniških stroškov 1207 gld., za zdravlila 676 gld. 23 kr., pogrebščine 132 gld., za kopelji 32 gld. 95 kr., za terapeutične pripomočke 20 gld. 38 kr. in za obeznino 18 gld., torej skupno 5710 gld. 60 kr.

— (Gorica), katera se često imenuje avstrijsko Nizzo, imela je poslednje dni jako neugodno vreme. Štiri dni, do 2. t. m. brila je huda burja, kakeršne že veliko let ni bilo in vse mesto bilo je polno prahu. Pri tem pa je bil še hud mraz. Termometer kazal je dne 2. t. m. — 7° R.

— („Prvoletno poročilo podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaji) ustanovljenega l. 1888. o vladarski štiridesetletnici Nj. Veličanstva cesarja Franca Jožefa I.“ kaže zelo ugoden uspeh. Društvo imelo je 2249 gold. 64 kr. dohodkov, podelilo je v 72-ih slučajih podpore v skupni vsoti 564 gold. Med podpiranimi je bilo 17 juristov, 9 medicincev, 2 filozofa, 2 konservatorista in 1 slušatelj akademije obrazovalnih umetnostij, pa 2 živinozdravnika. — Po deželah pride na Kranjsko 25 podpiranih s skupno svoto 393 gold., na Štajersko 3 s 63 gold., Goriško 3 s 60 gold., Koroško 1 s 35 gold., Trst 1 s 13 gold. Koncem leta ostalo je 1660 gold. 62 kr. premoženja. V tej vsoti je 1440 gold. 30 kr., ki se imajo smatrati za neporabno društveno premoženje, od katerega naj se samo obresti za društvene potrebe in porabljaajo. Poročilu pridejan je imenik udov podpornega društva. Častni član je knezoškof dr. Michael Napotnik, ustanovnikov po 50 gold. je 20, podpornikov, rednih udov, dobrotnikov 123. Največji donesek bilo je onih 250 gold., ki jih je gospa Murnikova doposlala kot čisti donesek veselice v ta namen prirejene. Društvo izvrstno napreduje, zato upamo, da bode delovanje njegovo rodilo lepega sadu.

— (Statistično popisovanje ljudskih šol leta 1890.) Po ministerskem ukazu z dne 9. septembra 1889 l. št. 14 499 morajo s koncem meseca aprila 1890. l. šolska oblastva izvršiti statistični popis ljudskih šol v letu 1890. in ta popis izročiti c. kr. osrednji statistični komisiji na Dunaji. Vse popisovanje se bode vršilo na podlagi podatkov šolskih vodstev. V to svrhu je visoko naučno ministerstvo z imenovanim ukazom natanko določilo, kako je šolskim oblastvom, v prvi vrsti šolskim vodstvom ta popis izvršiti. Vsi podatki se upisujejo po šolskem stanju dne 30. aprila 1890. leta, ako pa ta dan pade v počitnice, po stanju zadnjega šolskega dne pred 30. dnem aprila. Vprašalni poli morajo šolski voditelji najdalje do dne 8. maja 1890. l. doposlati okrajnim šolskim oblastvom, katera iz teh pol strogo po predpisanem navodilu popolnijo zbiralne pole in te z vsemi vprašalnimi polami vred najdalje do 31. maja 1890. l. predložiti deželnim šolskim oblastvom. Ta oblastva pregledajo vso stvarino glede popolnosti in formalne pravilnosti zahtevajo morebitnih dopolnil in vso stvarino pošljejo do dne 15. junija 1890. leta c. kr. osrednji statistični komisiji na Dunaji.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri drugi predvčerajšnji obravnavi bil je hudodelstva uboja zatožen Fran Pečnik, kmetski fant s Črnuč. Dne 22. decembra zmenili so se: zatoženec, njegova sestra in Ivana Ves, da gredo v gostilno

„Pri Aleši“ na Ježici, poprej pa pokličejo še hlapca Gosarja, ki je bil ljubimec Ivane Vesove in je služil pri posestniku Franu Kuklju. Dekleti prišedši pred Kukljevo hišo, začeta klicati Gosarja, na kar Kukljevka reče svojemu možu, naj razgrajalce izpred hiše spodi. Kukelj gre iz hiše, dekleti zbežita, Pečnik pa ostane in ko mu Kukelj pravi naj se spravi, sune ga z nožem v levo stran vratu in mu prizadene do ušes segajočo rano, potem pa še jedno na prstu. Na to je zatoženec stekel, Kukelj se zgrudil na tla in dne 22. januarja umrl. Zatoženec dejanja ne taji. Obsojen je bil na pet let teške ječe, poostrene s postom in trdim ležiščem. — Dne 4. t. m. zatoženi so bili: Reza Ferlič, Janez Ranzinger, Liza Mikel, Anton Mikel in France Resman, hudodelstva tatvine in soudeležbe hudodelstva tatvine. Ko je dne 8. novembra 1888. l. umrla v Hrašah na Gorenjskem hišna posestnica Marija Vidic, vzela je izpod njenega zglavja Reza Ferlič hranilnične bukve Kranjske hranilnice, na katerih je bilo uloženih 781 gld., potem še 30 gld. gotovega denarja in nekoliko obleke. Denar iz hranilnice so vzdignili in med seboj razdelili. Zatoženci se zagovarjajo s tem, da njim je Marija Vidic ta denar itak namenila, kajti drugače bi bila v oporoki, katero je napravila omenila tudi hranilničnih bukvic, česar pa ni storila. Porotniki so vprašanje krivde zaradi štirih zatožencev z 9 proti 3 glasom, o Resmanovi krivdi pa jednoglasno zanikali, na kar je sodišče vse zatožence zatožbe oprostilo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 4. marca. „Journal de St. Petersbourg“ zanikava „Standardovo“ vest, da so bili že določeni ruski častniki, ki bi eventualno prevzeli upravo Bolgarske. Isto tako so izmišljene vesti, ki jih je zabeležila „Politische Correspondenz“, da so bila pogajanja med ruskim poslanikom v Atenah in voditelji krečanskega ustanka.

Pariz 4. februarja. Tirard se koncem današnjega ministerskega sveta čutil tako slabega, da se je v posteljo ulegel. Govori se, da bode vsled bolehnosti Tirard dal svojo ostavko, a svoj sklep izvršil stoprav po debati o interpelaciji glede Berolinske konference.

Pariz 4. marca. Sodišče razsodilo, da se je general Hubert Castex zagrešil proti disciplini. Zaradi tega bil obsojen, da bode umirovljen, ne da bi kdaj zopet mogel postati aktiven.

London 4. marca. Princ Waleski otvoril je v spremstvu svojega sina Jurija in mnogih dostojanstvenikov slovesno ogromni železni železnični most čez Firth of Forth.

Berolin 5. marca. Govori se, da je trgovinski minister dobil naročilo, da na podlagi resolucij državnega sveta, naslanjajočih se na sklepe državnega zbora glede zakona v varstvo delavcev, izdela zakonske načrte. Dokler se ne uvede pomnoženo varstvo delavcev, odredile se bodo prehodne določbe, med katere spada tudi ustanovitev delavskih odborov.

Kolonj 5. marca. „Kölnische Zeitung“ piše, da bode vlada predložila le vojaške zahteve in še jedenkrat poskusila, da bi novi državni zbor dovolil zakon proti socializmom.

Razne vesti.

* (Ruska carska rodbina,) ki je name-ravala že dne 24. februarja preseliti se v Gačino, ostane v Peterburgu še do dne 13. marca, kateri dan je obletnica žalostne smrti carja Aleksandra II. Ta dan bode carska rodbina pri slovesnej službi božji za pokojnega carja.

* (Svetovna razstava) ameriška 1892. l. povodom 400 letnice, odkar je Krištof Kolumb odkril Ameriko, bode po sklepu zbornice poslancev v Chicagu. Temu sklepu mora pritrditi še senat.

* (Postni junak v Succu) prišel je v London. Njegova produkcija sestoji v tem, da 40 dni nič ne je. V tem času pa se bori, plava in obeta, da bode štirideseti dan še jahal po Londonu.

* (Nehvaležni otroci.) V Debreczinu prišel je k poročevalcu za ubožne zadeve 70letni Gutti in je tožil, da mora glada umreti, če mu mesto ne pomaga. Gutti ima pa bogate otroke. Sin njegov, ki ima svojo hišo, ga je iz hiše zapodil, hči, ki ima 25.000 gld imetja, ga pa v hišo ne pusti. On želi le pet goldinarjev na mesec, pa še teh mu otroci dati ne hoté.

* (Z ženskami bodi uljuden.) Nek dopisnik iz Avstralije toži zaradi pomanjkanja galant-

nosti pri plesajelnih moških prebivalcih tega oddaljenega dela sveta. Če želi na plesu mladenič plesati z damo, stopi k njej in reče: „Dajte da pogledam v vaš plesni listek“ in bladno zapiše ime svoje za toliko plesov, kolikor jih želi plesati, ne da bi prosil damo za pritrdjenje. Z nobeno besedo dame ne prosi mladenič, da naj gre plesati, z nobeno besedo se jej po plesu ne zahvali. Še celo jezen je, če morda dama takoj ne najde plesnega listka, ko ga zahteva.

Za vnanjo porabo. Bolečine udov, protinske in revmatične bolezni in vsakovrstna vnetja se z gotovim uspehom ozdravijo z Moll-ovim „Francoskim žganjem“. Steklenica stane 90 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštenu povzetju A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (55 2)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tuji:

4. marca.

Pri **Stonu:** Brunet, Goldhammer, Weiss z Dunaja. Muhvič, Prezid, Močnik iz Kaniška. — Wietchnig iz Križa Kutin iz Postojne. — Hofstädter iz Gradca. — Kühne, pl. Tonello iz Trsta. — Bermet iz Budapešte. — pl. Motony iz Bistrice. — Šepetave iz Idrije.

Pri **Malič:** baron Schönberger iz Kranja. — Senica iz Celja. — Schrubak, Königstein, Hoffman, Primožič, Huss, Bauman z Dunaja. — Meller iz Trsta. — Malaverh, Semen iz Loža. — Röthel iz Kočevja.

Umrli so v Ljubljani:

3. marca: Valentin Bajc, paznikov sin, 8 let, Reber št. 11 za skarlatico.

4. marca: Marija Zamida, deželne svetovalec žena, 29 let, Poljske ulice št. 8 za srčno napako.

V deželni bolnici:

3. marca: Pavl Logar, delavec, 53 let, za rakom v želodcu. — Jurij Krajšek, gost, 67 let, za pljučnim emphyseom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 5. marca t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh povojen, kgr.	— 68
Rež, „	5 51	Surovo maslo, „	1 —
Ječmen, „	5 —	Jajce, jedno: „	— 2
Oves, „	3 10	Mleko, liter „	— 8
Ajda, „	5 51	Goveje meso, kgr.	— 60
Proso, „	4 83	Telečje „	— 56
Koruza, „	5 —	Svinjsko „	— 58
Krompir, „	3 12	Koštranovo „	— 36
Leča, „	12 —	Pišanec „	— 65
Grah, „	10 —	Golob „	— 20
Fižol, „	10 —	Seno, 100 kilo „	2 23
Maslo, kgr.	1 11	Slama, „	2 32
Mast, „	70 —	Drva trda, 4 metr.	7 —
Špeh frišen „	— 58	„ mehka, 4 „	4 25

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
4. marca.	7. zjutraj	742.3 mm.	—14.4° C	brezv.	jas.	
	2. popol.	740.1 mm.	— 2.4° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	738.7 mm.	— 6.6° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura —7.8°, za 10.1° pod normalom.

P. n. gospodom zadružnikom „Hranilnega in posojilnega društva na Ptui“!

Podpisano načelstvo uljudno vabi gospode zadružnike k

rednemu občnemu zboru

v 15. dan marca 1890. leta

ob 10. uri dopoldne

v zadružnih prostorih v „Narodnem Domu“.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorništva o predloženem računskem sklepu.
3. Sklepanje o porabi čistega dobička.
4. Volitev načelništva.
5. Volitev nadzorništva.
6. Predlog, da se preuredi §§. 7, 19, 20, 42, 43 zadružnih pravil.
7. Slučajni predlogi.

*) Ako k zborovanju ob 10. uri ne pride zadostno število zadružnikov, vrši se drugo zborovanje po istem dnevnem redu v zmislu §. 40. zadružnih pravil ob 11. uri dopoldne.

Na Ptui, dne 1. marca 1890.

Za ravnateljstvo:

(180) **Dr. F. Jurtela.**

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Dunajska borza

dné 5. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	87.95	—	87.95
Srebrna renta	88 —	—	87.95
Zlata renta	109.90	—	109.85
5% marena renta	101.90	—	101.90
Akcije narodne banke	930 —	—	928 —
Kreditne akcije	315.80	—	315.25
London	119.10	—	119.20
Srebro	—	—	—
Napol.	9.41 1/2	—	9.43 1/2
C. kr. cekini	5.59	—	5.60
Nemške marke	58.15	—	58.22 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	132 gl.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	175 „	50 „
Ogerska zlata renta 4%	103 „	10 „	10 „
Ogerska papirna renta 5%	98 „	95 „	95 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	119 „	50 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118 „	—	—
Kreditne srečke	100 gl.	184 „	50 „
Rudolfove srečke	10 „	20 „	75 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	158 „	25 „
Tramway-drust. velj. 170 gl. a. v.	—	—	—

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem oznanjamo prežalostnim srcem, da je naš predragi svak in strije, gospod

LEOPOLD ČUK
zasobnik

sinoči ob 9. uri, po kratki mučni bolezni, previden s tolažili sv. vere, v 81. letu dobe svoje, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bude v četrtek dne 6. marca ob 5. uri popoldne iz Spodnje Šiške št. 90 na pokopališče k sv. Kristofu.

Zadušne svete maše brale se bodo v mnogih cerkvah.

V Ljubljani, dne 5. marca 1890.

Jurij Tavčar,
hišni posestnik in slikar, svak.

Karolina Nagode roj. Tavčar, — Marija Vončina roj. Tavčar,
nečakinji. (188)

Koncipijenta

zmožnega obeh deželnih jezikov v pisavi in govoru ter v odvetniškem poslovanju vsaj več ali manj samostalnega, vsprejem takoj v svojo pisarno.

Dr. Ivan Skedi,
odvetnik v Novem Mestu.

(182-1)

Pranje

posteljnega perila za hotel „Pri Malič“ odda se podjetniku od 1. dne aprila t. l. naprej.

Pismene ali ustne ponudbe se vsprejemajo v pisarni

Kranjske stavbinske družbe.

Hranilno in posojilno društvo na Ptui

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

V. poslovno leto od 1. prosinca do 31. grudna 1889.

Aktiva

BILANCA.

Pasiva

	gl.	kr.		gl.	kr.
Inventar	724	77	Glavni deleži 20	gl.	2000—
Posojila zadružnikom	319173	31	Upravni deleži 2119	gl.	36123.59
Zaostale obresti	1080	71	Hranilne uloge	gl.	255892.59
Naloženi denar pri drugih zavodih	3338	24	Kapitalizovane obresti hranilnih ulog	gl.	8882.72
Obresti od denarja pri drugih zavodih	58	21	Za leto 1890. predplačane obresti	gl.	3790
Gotovina dne 31. decembra 1889	6442	64	Nezdignjena dividenda	gl.	2568
			Društveni fond splošni (rezervni fond)	gl.	4286—
			Ustopenina leta 1889	gl.	1138—
			Društveni fond specialni (rezervni fond)	gl.	8904.86
			Donesek leta 1889. za posebni rezervni fond	gl.	131.30
			Čisti dobiček	gl.	7099
	330817	91		330817	91

NA PTUI, dne 31. decembra 1889.

Načelstvo.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

15 hektolitrov dobre slivovke

se dobi pri

(169-3)

Francetu Prijatelj-i v Tržiši, p. Mokronog.

Stara, jako sloveča trgovina z mešanim blagom

združena s tabačno trafiko, prodajo kolekov in žganja na drobno, 40.000 gl. prometa, ki se dá še razširiti, na dobrem mestu, v lastni hiši, v jako obljudenem trgu na Štajerskem, želi se odstopiti ali dati v najem solidnemu možu, ker je sedanji lastnik zaradi neke pripale mu dedščine s posli preobložen. Treba je 6000 gl. gotovega denarja.

Tudi bi sedanji lastnik vsprejel reelnega, trgovskega olikanega moža kot zadružnika v gori omenjeno podjetje, ali pa tudi na vsa svoja podjetja dajoca visok dobiček.

Pisma pod „Prilika I.“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(173-2)

**Zobozdravnik
AVGUST SCHWEIGER**

ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Stanuje (908-37)
v hotelu „Pri Malič“, II. nadstropje, št. 23.

Nova neprekosljiva Pariška plomba, priznana od avtoritet za najboljšo, zobem jednake barve ter nadomesti v svoji trajnosti zlato plombo.

Pobratimi.

Roman.
Spisal
dr. Josip Vošnjak.
Cena 1 gold. 20 kr.
(s poštino vred).

Svoji k svojim!

Veseloigra v 1 dejanji.
Spisal
dr. Josip Vošnjak.
Cena 30 kr. (s poštino vred).

Obe knjigi dobivata se v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani in pri knjigotržcih.

Blago za obleko

iz pristne ovčje volne, izvrstni
Brnski izdelki
v najnovejših desinih za pomladno in poletno sezono po čudovito nizkih cenah razpošilja

tovarniška zaloga sukna
Frank & Pernitza
v Brnu.

Uzorec zastoni. — Gospodje krojači dobé obilne in elegantno opravljene knjige uzorcev po originalnih tovarniških cenah.

Velika zaloga sukna za uniforme za o. kr. državne uradnike, telovadna in gasilska društva i. t. d. i. t. d.

Točno in solidno izvršenje vseh naročil le proti povzetju ali predpošiljavi zneska. (83-10)

Korespondenca v vseh jezikih.